

PRAKSISOVERSIGT · TINGSRET

Praksisoversigt over naboret – hegn, træer og immissioner

Hegnsloven, den naboretlige tålegrænse og hegnsynets rolle

Version 2 Opdateret 26. jun. 2026 11 afgørelser · 2019–2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Nabotvister om hegn, træer og generende påvirkninger (immissioner) hører til de mest almindelige civilretlige konflikter i Danmark. Retsgrundlaget er todelt: hegnsloven regulerer fælleshegn, egne hegn og hegnstræer med hegnsynet som særlig tvisteinstans, mens den naboretlige tålegrænselære – retsskabt af Højesteret – regulerer spørgsmålet om, hvornår støj, lugt, skygge, vibrationer, genskin og andre varige nabogener overskrider det "almindeligt tålelige" og udløser erstatning. Praksis viser, at tålegrænsen beror på en samlet vurdering af genens karakter, væsentlighed og påregnelighed sammenholdt med områdets karakter, og at hegnsynet har eksklusiv førstekompetence i alle hegnsanliggender – domstolene kan først inddrages efter hegnsynets afgørelse.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Alle hegnssager skal behandles af hegnsynet, før de kan indbringes for domstolene – domstolsprøvelse kræver forudgående hegnsynsafgørelse, jf. hegnslovens § 43, stk. 1.
- 02** Fælleshegn rejses i skellinjen med lige jordaflivelse fra begge ejendomme, og naboerne deler udgifterne ligeligt, medmindre hegnsynet bestemmer andet, jf. hegnslovens §§ 7 og 9.
- 03** Fælleshegnets højde bør ved boligbebyggelse fastsættes til 1,80 m og må ikke uden naboens samtykke overstige 2 m, jf. hegnslovens § 10, stk. 6.
- 04** Den til hegnet stødende jord må ikke behandles eller benyttes således, at hegnet beskadiges – dette gælder også selvsået bevoksning, som grundejeren har ansvaret for, jf. hegnslovens § 19, stk. 1.
- 05** Naboer er berettiget til at afkappe grene, som vokser ind gennem hegnet eller så tæt hen over det, at hegnet udsættes for beskadigelse, jf. hegnslovens § 19, stk. 2.
- 06** Grene der i større højde vokser ind over hegnet fra andre bevoksninger end skove, kan kun reguleres af domstolene – ikke af hegnsynet, jf. hegnslovens § 19, stk. 5.
- 07** Lokalplanbestemmelser om hegn træder i stedet for hegnslovens generelle regler, jf. hegnslovens § 6.

- 08** Den naboretlige tålegrænse er rent retsskabt og indebærer erstatning for varige naboulempen, der overstiger hvad der med rimelighed må påregnes som led i den samfundsmæssige udvikling på det pågældende område.
- 09** Tålegrænsen beror på ulempens karakter, væsentlighed og påregnelighed sammenholdt med ejendommens og områdets karakter, herunder eventuel offentligretlig regulering.
- 10** En 42 meter høj antennemast opstillet 3 meter fra skel i et villakvarter overskrider tålegrænsen, selv om der var et dokumenteret samfundsmæssigt behov for placeringen (Højesteret 2026).
- 11** Vejmyndighedens fjernelse af beplantning på egne arealer udløser som klart udgangspunkt ikke erstatning til naboer (Højesteret 2020).
- 12** Hegnssynets vederlag er samlet 2.205 kr. for en hegnssag – en beskeden indgang sammenlignet med domstolene.
- 13** Hegnsynets kendelser kan indbringes for domstolene inden 4 uger, jf. hegnslovens § 43, stk. 2.

§ 1 Hegnslovens grundstruktur: fælleshegn, egne hegn og definitioner

Hegnsloven (lovbekendtgørelse nr. 1040 af 10. juli 2023) regulerer alle hegnsforshold langs ejendomsskel i Danmark. Loven hviler på [lov nr. 256 af 27. maj 1950 om hegn](#) og har kun gennemgået mindre justeringer siden.

[Hegnsloven § 1](#) definerer de to grundkategorier:

- **Fælleshegn** er hegn, der rejses således, at der til hegnet afgives jord fra begge tilstødende ejendomme – typisk med skellinjen i midten.
- **Egne hegn** er hegn, der rejses helt på egen grund langs ejendommens skel.

Sondringen er afgørende for omkostningsfordelingen: efter [§ 7](#) er enhver grundejer pligtig at deltage i udgiften eller arbejdet med rejsning af fælleshegn og afgive halvdelen af den fornødne jord, mens en grundejer, der vælger at hegne på egen grund, selv må afholde udgiften.

Fælleshegn skal efter [§ 9](#) rejses således, at skellinjen falder midt i hegnet. I Landbrugsministeriets cirkulære af 15. juni 1950 om hegnsloven præciseres, at det afgørende for sondringen mellem fælleshegn og egne hegn er, om hegnets stammer ved jordoverfladen står på egen grund.

[§ 10, stk. 6](#) fastsætter den praktisk vigtigste højderegel: ved boligbebyggelse bør fælleshegnets højde fastsættes til **1,80 m** og **må ikke uden naboens samtykke overstige 2 m**. Hegnsynet kan fastsætte lavere eller højere dimensioner, men kun hvis ganske særlige forhold taler for det.

[§ 10, stk. 1](#) opstiller det overordnede princip om, at fælleshegn skal afpasses efter ejendommenes karakter og benyttelse – hegnet skal tydeligt adskille ejendommene og kunne modstå normal påvirkning, men det bør på den anden side ikke i højere grad end nødvendigt spærre for lys, luft eller udsigt.

§ 2 Hegnsynet som eksklusiv tvisteinstans og domstolsprøvelse

Hegnsynet er en særlig kommunal forvaltningsdomstol bestående af tre medlemmer, hvoraf mindst ét skal være plantningskyndigt, jf. [hegnsloven § 27](#). I kommuner med bymæssig bebyggelse på 1.000 indbyggere eller derover skal der tillige være et bygningskyndigt medlem.

Hegnsynets eksklusivitet er fastslået i [§ 43, stk. 1](#):

Hegnssager, der er omfattet af denne lov, kan ikke indbringes for domstolene, før hegnsynet har truffet afgørelse.

Parterne kan dog aftale, at tvisten indbringes direkte for domstolene uden hegnsynets mellemkomst.

Hegnsynets afgørelse kan indbringes for domstolene inden **4 uger**, jf. [§ 43, stk. 2](#). Retten kan undtagelsesvis tillade sen indbringelse, men kun indtil 6 måneder efter afgørelsen.

Indgangen til hegnsynet er beskeden: det samlede vederlag for behandlingen af en hegnssag er **2.205 kr.**, fordelt med 945 kr. til formanden og 630 kr. til hvert af de to øvrige medlemmer, jf. [bekendtgørelse om vederlag til hegnsynet](#). Sammenlignet med de domstolsafgifter, der gælder ved civile retssager, gør dette hegnsynet til en **uformal, billig og lettilgængelig tvisteinstans** – en af grundene til, at mange nabokonflikter om hegn kanaliseres hertil i stedet for til retssystemet.

Hegnsynets tvangsfuldbyrdsbeføjelser er reguleret i [§ 44](#): undlader en part at udføre pålagt arbejde inden fristen, kan hegnsynet bestemme, at det udføres ved formandens eller klagerens foranstaltning **på den forsømmeliges bekostning**. De fornødne midler stilles forskudsvis til rådighed af kommunens kasse, jf. [§ 45](#). Manglende betaling har **pante- og fortrinsret** i ejendommen.

I sagen om Beboerklagenævnets afvisning af en hegnssag ([BS 260-118536](#)) illustreres afgrænsningen: et beboerklagenævn afviste at behandle en tvist om højden på et raftehegn, da sagen ikke var omfattet af almenlejelovens kapitel 1-16, men derimod hørte under hegnsynets kompetence.

LOV

[Hegnsløven § 27](#)[Hegnsløven § 43, stk. 1, 2](#)[Hegnsløven § 44](#)[Hegnsløven § 45](#)

PRAKSIS

[Huslejenævnet](#) · Beboerklagenævnet afviser tvist om raftehegn grundet manglende kompetence

11.03.2025

§ 3 Træer, grene og rødder over skel – hegnslovens § 19

[Hegnsløven § 19](#) regulerer det hyppige problem med bevoksning, der krydser skel og skader hegnet.

Bestemmelsen indeholder flere lag:

Stk. 1 – beskyttelse mod beskadigelse: Den til hegnet stødende jord må ikke behandles eller benyttes, så hegnet beskadiges. I [BS-39832/2021-ROS](#) (Retten i Roskilde, 2023) blev denne bestemmelse afprøvet, da **brombærbevoksning** på Banedanmarks jernbaneareal voksede ind i naboens støjhegn og trak lamellerne løse. Retten fastslog:

Uanset at der er tale om selvsåede planter, finder retten, at beplantningen på Banedanmarks ejendom må anses for behandling eller benyttelse af jorden, som er omfattet af hegnslovens § 19, stk. 1.

Banedanmark forsøgte forgæves at påberåbe sig sin bæredygtighedsstrategi og biodiversitetshensyn. Retten slog fast, at Banedanmark ikke ved sine interne retningslinjer kan begrænse de lovbestemte pligter efter hegnsloven. Hegnssynets kendelse om årlig renholdelse inden 1. juni blev stadfæstet.

Stk. 2 – afkapning af grene: Naboer er berettiget til at afkappe grene, som vokser ind gennem hegnet eller så tæt hen over det, at hegnet beskadiges, eller som er til ulempe for den for naboejendommens drift nødvendige færdsel. Afkapningen sker i skellinjen.

Stk. 3 – farlige grene: Hegnsynet kan efter naboens begæring pålægge ejeren at fjerne grene, der på grund af alder, råd eller lignende skønnes at være farlige for sikkerheden på naboejendommen.

Stk. 5 – grene i større højde (ikke-skove): Om grene fra andre bevoksninger end skove, der i *større højde* vokser ind over hegnet til nabogrunden, kan kappes eller forlanges kappet, afgøres af **domstolene** – ikke af hegnsynet. Dette er en vigtig undtagelse fra hegnsynets ellers eksklusive kompetence.

Stk. 6 – klipning af hække: Hække om gårds- og huspladser, haver, gartnerier, planteskoler og frugtplantager er hver af parterne berettiget til at klippe **på den mod hans ejendom vendende side**.

I sagen om **thujahækken** (93628) afgjorde Ankenævnet for Forsikring et spørgsmål om retshjælpsdækning til domstolsprøvelse af en hegnsynskendelse, der pålagde klageren at klippe sin thujahæk i 45 graders vinkel ned mod fælleshegnet. Hegnsynet byggede på § 2 om egne hegns højde kombineret med en tidligere kendelse. Nævnet afviste dækning under henvisning til, at de pålagte forpligtelser havde præciserende karakter og var af begrænset omfang.

LOV

[Hegnsloven § 2](#)
[Hegnsloven § 19](#)

PRAKSIS

Byretten · Banedanmark pålagt at fjerne bevoksning for at beskytte nabos hegn

27.02.2023

Ankenævnet for Forsikring · Afslag på retshjælpsdækning til sag om Hegnsynskendelse vedrørende vedligeholdelse af hæk

06.11.2019

§ 4 Samspillet med planloven – lokalplanbestemmelser om hegn

Hegnslovens regler kan fraviges ved lokalplan. Ifølge [hegnslovens § 6](#) skal "særlige forskrifter" fastsat i bl.a. en byplan eller lokalplan efterkommes. Vejledning om lokalplanlægning (2009) uddyber dette i [afsnit 1.5.3](#):

Et andet eksempel på, at bestemmelser i en lokalplan træder i stedet for regler i særlovgivningen, findes i hegnslovens § 6. Det fremgår heraf, at såfremt særlige forskrifter er fastsat i bl.a. en byplan, 'må disse forskrifter efterkommes.'

Med hjemmel i [planlovens § 15, stk. 2, nr. 9](#) kan der i en lokalplan fastsættes bestemmelser om **art, placering og højde** af hegn og ny beplantning. Ved planlovsændringen i 2007 blev det muligt at bestemme højden på ny beplantning – eksisterende beplantning forbliver dog tilladt, selv om en ny lokalplan fastsætter lavere grænser.

Det er vigtigt at bemærke, at lokalplanen kun kan regulere ny beplantning. [Vejledningens afsnit 2.10.3](#) fastslår kort, at sådanne bestemmelser "træder i stedet for hegnslovens generelle regler og vil være udgangspunkt for afgørelser om hegnsforhold, truffet af hegnsynet."

Hvis der ikke er ønske om anden regulering af hegns højde end hegnslovens, kan lokalplanen begrænse sig til at angive plantetyper, så hegnslovens bestemmelser om højde og vedligeholdelse i øvrigt opretholdes.

For visuelle gener fra bebyggelse – fx skyggekast, indbliksgener eller dominans – er hovedreglen, at naboretten kun sjældent kan gøres gældende, hvis bebyggelsen er opført i overensstemmelse med en gældende [lokalplan](#) eller [byggetilladelse](#). Spørgsmålet om negative servitutter vedrørende højdebegrænsninger behandles under [servitut-negativ-bebyggelsesforbud](#).

LOV

[Hegnsløven § 6](#)[Planloven § 15, stk. 2](#)

Den naboretlige tålegrænse – Højesterets retssæt og centrale momenter

Den naboretlige tålegrænse er **rent retsskabt** af Højesteret og har ingen lovfæstet hjemmel. Grundsætningen er formuleret konsekvent i en lang række domme, senest i Højesterets dom af 17. april 2026 ([BS-31573/2025-HJR](#)):

Efter naboretlige principper ydes der erstatning for værditab som følge af varige naboulempen fra anlæg af almen samfundsmæssig værdi, i det omfang ulemperne overstiger, hvad der med rimelighed må påregnes som led i den samfundsmæssige udvikling på det pågældende område (den naboretlige tålegrænse).

Rimelighedsvurderingen beror på følgende momenter:

- **Ulempens karakter** – visuel dominans, støj, lugt, vibrationer, genskin, nedfald
- **Ulempens væsentlighed og varighed** – om generne er vedvarende eller periodiske
- **Ulempens påregnelighed** – om naboerne burde have forudset aktiviteten
- **Ejendommens og områdets karakter** – et villakvarter tåler mindre end et industriområde
- **Offentligretlig regulering** – tilladelser, lokalplaner og planmæssige rammer

Disse principper er fastslået i en række Højesteretsdomme, herunder **UfR 2006.1290 H** (48 m antennemast), **UfR 2009.2680 H** og **UfR 2018.1441 H**.

Højesterets praksis viser, at det **ikke** er tilstrækkeligt til frifindelse, at det generende anlæg er opført med offentlig tilladelse, eller at det tjener et alment samfundsformål. Omvendt er det heller ikke automatisk erstatningsudløsende, at en gene er objektiv – den skal overstige det **almindeligt tålelige** for det pågældende område.

PRAKSIS

Højesteret · TDC Net A/S pålægges 300.000 kr. i erstatning for nabogener fra 42 meter høj antennemast i villakvarter

17.04.2026

Højesterets principielle dom om 42 m antennemast i villakvarter (2026)

Den seneste og mest principielle dom om den naboretlige tålegrænse er Højesterets dom af 17. april 2026 ([BS-31573/2025-HJR](#)), afsagt med **syv dommere**.

Sagens fakta: TDC Net A/S opstillede i december 2021 en 42 meter høj antennemast blot 3 meter fra skellet til en villaejendom i Dronningmølle. Masten blev opstillet med kommunens tilladelse på et jernbaneareal, der tidligere var vildtvoksende med træer og buske.

Skønserklæringer:

Tidspunkt	Faktorer medtaget	Værditab
Oktober 2022	Visuelle gener alene	200.000 kr.
November 2025	Visuelt + støj + snedfald	500.000 kr.
Februar 2026	Samme, opdateret marked	900.000 kr.

TDC Nets anbringender: Selskabet argumenterede for, at den teknologiske udvikling og samfundets stigende behov for mobildata medførte, at antennemaster i 2021 kunne opstilles erstatningsfrit – i modsætning til Højesterets dom fra 2006 om en 48 m mast. Selskabet påberåbte sig også differencetabsprincippet.

Højesterets afgørelse: Retten fandt tålegrænsen overskredet:

Antennemasten på 42 meter er opstillet klos op ad ejendommen, der ligger i et villakvarter. Højesteret finder, at ulemperne herved overstiger, hvad A og B som led i den almindelige samfundsmæssige udvikling på området med rimelighed må tåle uden erstatning.

Erstatningen blev fastsat **skønsmæssigt til 300.000 kr.** – højere end det oprindelige skøn på 200.000 kr. (visuelle gener alene), men lavere end det supplerende skøn på 500.000 kr. (alle tre faktorer samlet). Hertil kom sagsomkostninger på 207.375 kr.

PRAKSIS Højesteret · TDC Net A/S pålægges 300.000 kr. i erstatning for nabogener fra 42 meter høj antennemast i villakvarter

17.04.2026

Fjernelse af beplantning på offentligt vejareal og indbliksgener (Højesteret 2020)

I [BS-5850/2020-HJR](#) (Højesteret, 21. december 2020) afgjorde Højesteret, at en grundejer **ikke** havde krav på erstatning for indbliksgener, der opstod da Vejdirektoratet fjernede beplantning på et offentligt vejareal.

Ejendommen lå ved en motorvej, der var anlagt i 1967-71. Beplantning var i de mellemliggende år vokset op og skærmede for indblik fra en tilkørselsrampe. Da beplantningen blev fjernet i forbindelse med et nyt vejanlæg, krævede grundejeren erstatning.

Højesteret fastslog et klart udgangspunkt:

Beplantningen stod imidlertid på offentligt vejareal, og Højesteret finder, at vejmyndigheden i en sådan situation som det helt klare udgangspunkt kan fjerne beplantningen, uden at naboer til det pågældende areal kan kræve erstatning for ulemper.

De yderligere indbliksgener oversteg ikke, hvad grundejeren med rimelighed måtte påregne som led i den almindelige samfundsudvikling på trafikområdet. Denne dom illustrerer den vigtige grænse mellem **mistede fordele** (der ikke erstattes) og **positive gener** der overskrider tålegrænsen (der erstattes).

Sammenholdt med 2026-dommen om antennemasten tegner der sig et klart mønster: vejmyndighedens drift af egne arealer nydes som udgangspunkt erstatningsfrit, mens private selskabers opstilling af anlæg klods op ad villaejendomme vurderes strengere.

LOV

Vejloven § 8

Vejloven § 87

PRAKSIS

Højesteret · Ingen erstatning for indbliksgener ved fjernelse af beplantning på offentligt vejareal

21.12.2020

§ 8 Genskinsgener og andre specifikke immissionstyper

Tålegrænsen kan overskrides af mange typer gener. I sagen om **genskin fra tagsten** (96228) behandlede Ankenævnet for Forsikring spørgsmålet om retshjælpsdækning til en ankesag ved landsretten. Byretten havde fundet, at genskinsgenerne fra et tag overskred den naboretlige tålegrænse, og pålagde ejeren at fjerne tagstenene. Landsretten stadfæstede tålegrænseoverskridelsen, men gav ejeren en billigere afhjælpningsmulighed – overfladebehandling (maling) af tagfladen til anslået 15-20.000 kr. i stedet for udskiftning til 115-270.000 kr.

Denne sag illustrerer flere vigtige pointer:

- Genskin fra byggematerialer kan udgøre en erstatningspligtig naboulempen
- Domstolene kan pålægge afhjælpning, ikke kun erstatning – og ejeren har som udgangspunkt ret til selv at vælge afhjælpningsmetode
- Proportionalitetsprincippet indebærer, at den mindst byrdefulde løsning foretrækkes

Støj er den hyppigst påberåbte genotype. I sagen om **flystøj fra Flyvestation Skrydstrup** (-BS-39795/2021-HJR) fastslog Højesteret, at de retlige principper for naboretlig tålegrænse ved støj **allerede er afklaret** i praksis – og afviste derfor en anmodning om at behandle sagen som principiel 1. instans ved landsretten. Sagen beror i det væsentlige på bevisvurderinger, ikke nye juridiske spørgsmål.

Vandgener blev behandlet i BS-51733/2023-VLR (Vestre Landsret, 2025), hvor en nabo krævede erstatning for vandgener efter anlæg af en asfalteret sti. Landsretten frifandt ejendomsudvikleren efter en samlet vurdering af beviserne.

For lugt- og støjgener fra erhverv, herunder landbrug, gælder den offentligretlige regulering i [miljøbeskyttelsesloven](#) og [husdyrbrugloven](#) som selvstændige grænser, der supplerer den naboretlige tålegrænse. En [miljøgodkendelse](#) udelukker ikke naboretligt erstatningsansvar, men påvirker vurderingen af ulempens påregnelighed.

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets afvisning af henvisning til landsretten som 1. instans i sag om flystøj

23.08.2022

Landsretten · Landsret frifinder ejendomsudvikler i sag om vandgener på nabogrund

17.02.2025

Ankenævnet for Forsikring · Sag om retshjælpsdækning ved ændret dom i nabostrid om genskin

02.06.2021

§ 9 Beplantning, hækkлипning og vejlovens grænseflade

Twister om hække og beplantning langs offentlige veje ligger i grænsefladen mellem hegnsloven, naboretten og vejlovgivningen. To afgørelser fra Vejdirektoratet illustrerer denne kompetenceafgrænsning.

I [22-08593](#) (2022) klagede en borger over, at kommunen efter [vejlovens § 87, stk. 1](#) ikke ville påbyde naboen at beskære en hæk, der forringede oversigtsforholdene. Vejdirektoratet afviste klagen, fordi klageren ikke havde **partsstatus** – det er kun grundejeren, der modtager påbuddet, der er part.

I [23-00151](#) (2023) præciserede Vejdirektoratet tilsvarende, at gener fra naboens hæk (ridser i bilen mv.) er af **naboretlig karakter** og skal løses privatretligt – enten via hegnsynet eller domstolene. Vejlovens § 87 giver kommunen som vejmyndighed en *beføjelse* til at kræve beskæring af hensyn til færdselssikkerheden, men det giver ikke naboen et *retskrav* på, at kommunen griber ind.

Disse afgørelser understreger den vigtige kompetencefordeling:

- **Hegnsynet** behandler tvister om hegn og hæk langs skel mellem to ejendomme
- **Kommunen som vejmyndighed** kan gribe ind efter vejloven, hvis beplantning er til fare for færdslen
- **Domstolene** behandler naboretlige erstatningskrav, der ligger uden for hegnslovens område

For tvister om [private fællesveje](#) og [vejskel](#) gælder særlige regler.

LOV

[Vejloven § 87, stk. 1](#)
[Vejloven § 132, stk. 1](#)

PRAKSIS

Vejdirektoratet · Afvisning af klage over hækbeskæring på grund af manglende partsstatus

28.02.2023

Vejdirektoratet · Afvisning af klage over oversigtsforhold på grund af manglende partsstatus

17.08.2022

§ 10 Beslægtede problemstillinger: hævd, servitutter og skelforretning

Hegns- og nabo tvister blandes ofte med spørgsmål om skel, hævd og servitutter. Hvor der er uenighed om skellets beliggenhed, må denne tvist afgøres ved en **skelforretning** efter udstykningslovens regler – hegnsynet kan ikke tage stilling til selve skellets placering. [Bekendtgørelse om skelforretninger § 10](#) fastsætter, at hegnsynet kan pålægge parterne at deltage i betalingen af omkostningerne ved skelforretningen under hensyn til parternes interesse i konstateringen.

I det cirkulære fra 1950 om hegnsloven fremhæves netop dette samspil:

Såfremt der hersker uenighed mellem parterne om skelliniens beliggenhed, må tvistigheder herom afgøres i overensstemmelse med reglerne om skelsætningsforretninger.

Relaterede emner behandles i de tilsvarende praksisoversigter:

- [Hævd](#) – hvor en nabo hævder ret til et areal eller en brug ved skel
- [Servitutter og tinglysning](#) – hvor en tinglyst servitut regulerer hegns- eller bebyggelsesforhold
- [Negative servitutter om bebyggelsesforbud](#) – hvor en servitut begrænser højde eller udsigt

Det er endvidere værd at bemærke, at [§ 4](#) i hegnsloven forbyder brug af **giftige** træer eller buske i levende hegn – forefindes sådanne, kan naboen forlange dem fjernet. Ligeledes forbyder [§ 3](#) pigtråd og elektriske hegn under visse betingelser, jf. Landbrugsministeriets cirkulære af 1950, der udtaler, at pigtrådshegn ved beboede grunde "kun bør anvendes, hvor erhvervsmæssige eller andre særlige grunde gør sig gældende."

LOV

[Hegnsloven § 3](#)
[Hegnsloven § 4](#)

Sammenfatning: de centrale retningslinjer for nabokonflikter om hegn, træer og immissioner

Naboretten om hegn, træer og immissioner bygger på to søjler: den lovregulerede hegnslov og den retsskabte tålegrænselære.

For hegn og træer gælder:

- Alle tvister om hegn skal starte i **hegnsynet** – domstolene kan først inddrages efter hegnsynets afgørelse (§ 43)
- Fælleshegn deles ligeligt (udgifter og jord), egne hegn betales af grundejeren selv (§ 7)
- Standardhøjden ved boligbebyggelse er 1,80 m med et maksimum på 2 m uden naboens samtykke (§ 10, stk. 6)
- Grene der vokser ind i hegnet kan kappes i skellinjen, men grene i større højde fra ikke-skove kræver domstolsafgørelse (§ 19, stk. 2 og 5)
- Lokalplanbestemmelser om hegn går forud for hegnslovens generelle regler (§ 6)

For immissioner (støj, lugt, genskin mv.) gælder:

- Tålegrænsen er rent retsskabt og beror på en samlet vurdering af genens karakter, væsentlighed og påregnelighed sammenholdt med områdets karakter
- Et villakvarter nyder stærkere beskyttelse end et landbrugs- eller industriområde
- Offentlig tilladelse fritager ikke automatisk for erstatning – Højesteret har konsekvent erstatningspålagt anlæg, der er opført med kommunal tilladelse
- Erstatningen udmåles typisk som det dokumenterede værditab ved syn og skøn
- Vejmyndighedens drift af egne arealer nyder et stærkt erstatningsfrihedsprincip

Både hegnsynssystemet og den naboretlige tålegrænse har det til fælles, at de søger en **praktisk afvejning** mellem ejernes modstridende interesser – retten til at bruge sin ejendom frit over for naboens ret til beskyttelse mod urimelige gener.

LOV	Hegnsloven § 7	Hegnsloven § 10, stk. 6	Hegnsloven § 19, stk. 2, 5	Hegnsloven § 43
PRAKSIS	Højesteret · TDC Net A/S pålægges 300.000 kr. i erstatning for nabogener fra 42 meter høj antennemast i villakvarter			17.04.2026
	Højesteret · Ingen erstatning for indbliksgener ved fjernelse af beplantning på offentligt vejareal			21.12.2020
	Byretten · Banedanmark pålagt at fjerne bevoksning for at beskytte nabos hegn			27.02.2023

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Hegnsloven § 1	Hegnsloven § 10 stk. 6
Hegnsloven § 19	Hegnsloven § 27
Hegnsloven § 43	Hegnsloven § 44

MATERIALE Citerede afgørelser

10 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

3

17.04.2026	TDC Net A/S pålægges 300.000 kr. i erstatning for nabogener fra 42 meter høj antennemast i villakvarter	10716-12727
23.08.2022	Højesterets afvisning af henvisning til landsretten som 1. instans i sag om flystøj	bs-39795-2021-hjr-og-bs-3990
21.12.2020	Ingen erstatning for indbliksgener ved fjernelse af beplantning på offentligt vejareal	bs-5850-2020-hjr

LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS

1

17.02.2025	Landsret frifinder ejendomsudvikler i sag om vandgener på nabogrund	9658-11271
------------	---	------------

BYRETTEEN · FØRSTE INSTANS

1

27.02.2023	Banedanmark pålagt at fjerne bevoksning for at beskytte nabos hegn	9954-11646
------------	--	------------

ANKENÆVNET FOR FORSIKRING · NÆVN / KLAGEINSTANS

2

02.06.2021	Sag om retshjælpsdækning ved ændret dom i nabostrid om genskin	96228
06.11.2019	Afslag på retshjælpsdækning til sag om Hegnsynskendelse vedrørende vedligeholdelse af hæk	93628

VEJDIREKTORATET · NÆVN / KLAGEINSTANS

2

28.02.2023	Afvisning af klage over hækbeskæring på grund af manglende partsstatus	23_00151
17.08.2022	Afvisning af klage over oversigtsforhold på grund af manglende partsstatus	22_08593

HUSLEJENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

11.03.2025	Beboerklagenævnet afviser tvist om raftehegn grundet manglende kompetence	03.12.00--K02-29-24
------------	---	---------------------